

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚA — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : PETRE BORS

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 »
Pe 3 luni 8 »

Studentii plătesc pe jumătate
Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

91, — Cheia Dâmboviței — 491.

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechiu 2 Lei

Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

CĂTRE ONOR. CITITORI

Anunțăm că în tot timpul vacanțunei până la 1 Septembrie ziarul nostru va apare, ca și în anii trecuți, regulat la două săptămâni Duminică. Așa dar, numărul viitor al *Curierului Judiciar* va apare la 28 Iulie. c. a.

ERATA

În numărul trecut publicându-se concluziunile d-lui procuror general G. Filitti în procesul Papadopolu Calimach-Panu-Lemotheux, s'a lăsat afara, din eroare, câte-va rânduri, la începutul coloanei a doua din pagina 209.

Ast-fel la rândul al șaselea din acea coloană să se adauge următoarele rânduri: «Este dar evident că § 91 prevedea o împedire la căsătoria pravoslavnică Luțica cu marquisul de Bedmar de altă dogmă. Dacă această împedire era dirimantă, evident că ea era de ordine publică».

Și după aceste rânduri urmează înainte paragraful care începe cu aceste cuvinte: «Pentru a cunoaște dacă împedirea era dirimantă».

Tot la începutul coloanei a doua a paginii 209, la rândul al cincilea, cuvântul «și» ce precedă cuvântul «precum» trebuie șters.

SUMAR

ERATA.

Jurisprudența română:

Inalta Curte de Casație și Justiție, s. I: Prințul Grigorie M. Sturza cu prințesa Maria Constantinovici-Gorciacoff, cu prințul Dimitrie M. Sturza și cu G. A. Sturza Miclăușanu.

Idem: Prințul Grigore M. Sturza cu prințesa Maria C. Gorciacoff, prințul D. M. Sturza și G. A. Sturza Miclăușanu.

Numiri în justiție.

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, SECȚIUNEA I

Audiența de la 3 Iunie 1896

Președenția d-lui GR. LAHOVARI, Președinte

Prințul Grigorie M. Sturza cu prințesa Maria Constantinovici Gorciacoff, cu prințul Dimitrie M. Sturza și cu G. A. Sturza Miclăușanu tutorele ad-hoc al minorului Mihai D. Sturza.

Hotărîre judecătorească pronunțată în țară străină.— Dacă se poate executa în România și în ce condițiuni.— Dacă se pot bucura de autoritatea lucrului judecat în România.

Apel.—Dacă în apel se poate cere să se aducă la masa succesorală bunuri sau fructe ce s'au admis a se cere la prima instanță. — Dacă această cerere constituie o avere nouă.

Bonuri rurale.—Dacă valoarea lor, când numai există în ființă, trebuie calculată la formarea masei succesoriale.

Donațiune.—Persoană morală.—Dacă donațiunea făcută în bani sau în valori apreciabile în bani unui așezământ pios, sau ori-cărei alte persoane morale, constituie o adevărată donațiune și dacă prin urmare trebuie să intre în calculul pentru formarea masei succesoriale

1) Hotărîrile judecătorești date în țară străină nu se vor putea executa în România de cât în modul și limitele cum și hotărîrile judecătorești din România se execută în acea țară.

De aci rezultă că hotărîrile judecătorești date în țară străină nu pot avea în România autoritate de lucru judecat dacă hotărîrile judecătorești din România nu au acest efect în acea țară.

2) Cererea făcută în apel de a se aduce la masa succesorală bunuri sau fructe ce s'au omis a se cere la prima instanță, nu poate fi privită ca o cerere nouă, căci ea era cuprinsă în cererea chiar care avea de scop formarea acestei mase succesoriale.

3) Bonurile rurale date proprietarilor spre despăgubirea pământurilor date țăranilor când numai există la moartea lui decujus, valoarea lor trebuie să intre în calculul masei succesoriale;

4) O donațiune făcută în boni saū în orî ce alte valori apreciable în bani, unui aședământ pios, saū orî-căreî alte persoane morale, constitue o donațiune și prin urmare trebuie să intre în calculul pentru compunerea masei succesoriale.

Decisiunea No. 224/96.—Casate în parte, decisiunile Curtiî de apel din București, secțiia I, No. 79/94 și 77/95, în urma recursurilor facute de o parte de prințul Grigore M. Sturza, și de altă parte de prințesa Maria Constantinovici-Gorciacoff, de prințul Dimitrie M. Sturza și de George A. Sturza Miclăușanu în calitate de tutore ad-hoc al minorului Mihai D. Sturza.

S'a citit raporturile făcute în cauză de d-niî consilierii I. Prodan și Ch. Pherekyde.

S'a ascultat : d-niî avocați M. Pherekyde, M. D. Simpson, D. Gianni, B. Missir, și M. E. Schina, din partea recurentului Gr. M. Sturza, precum și d-niî avocați V. Lascăr, M. Korné, G. Mărzescu, C. Boreescu, P. Grădișteanu, Titu Maiorescu, Gr. G. Păucescu și Ion A. Sturza, din partea celor-l-alti recurenți.

S'a ascultat d-l procuror general G. Filitti în concludsiuni.

Curtea deliberând,

Asupra motivului I de casare invocat în privința recursului Prințului Gr. M. Sturza.

«Curtea de și prin dispozitivul decisiunei sale, pronunțată în ziua de 13 Aprilie 1894 decide că, în privința cesiunei de a se ști dacă trebuie a intra în calculul masei succesoriale și suma de 53 milioane lei, ce se pretinde că s'a găsit și că s'a luat de princessa Gorciacoff din succesiunea defunctului Vodă Mihail Sturdza, rămâne ca Curtea să se pronunțe, când va avea toate cele-lalte elemente pentru formarea masei succesoriale cu toate acestea cu ocazia redactării considerantelor acelei decisiuni, Curtea respinge în mod absolut acea cerere, pe motivul că aceași acțiune ar fi fost definitiv judecată de trib. Senei din Paris, în privința Principelui Dimitrie M. Sturdza și că acea sentință ar constitui autoritatea lucrului judecat, iar în contra Princessii Maria Gorciacoff aceiași acțiune s'ar afla pendinte înaintea instanțelor franceze și prin acest al său fapt Principele Grigore M. Sturdza ar fi renunțat la facultatea de a mai formula aceiași cerere dinaintea instanțelor Române.

«Prin această decisiune, a căruî dispozitiv este contrariu cu considerentele sale, Curtea, comite o eroare grosieră de fapt, face o greșită aplicare a principiului autorității lucrului judecat, interpretă și aplică greșit art. 13 din legea cod. civ. și violează implicit art. 849».

Considerând că dreptul ce judecătorii fie-căruî stat au de a regula raporturile dintre justițiabili și are origina nu în voința părților litigante, ci în numirea lor de către suveranul aceluî stat; că puterea ce se recunoaște, fie ca titlu esecutoriu, fie ca autoritate a lucrului judecat, hotărârilor date de acești judecători în materie contențioasă, este prevăzută și regulată de legile civile ale fie-căruia stat, că autoritatea Suveranului ca și aceia a legii încetând la hotare urmează învederat că nici puterea judecătorului nu poate trece peste aceste limite, nici că hotărîrea se poate să și mai aibă, din sus zisele priviri, peste frontieră puterea ei; că dar în drept riguros și ca consecință a independenței fie-căruî stat, hotărîrile date de tribunalele stră-

ine în materie contențioasă trebuie a fi privite ca neavenite;

Considerând însă că motive de utilitate reciprocă au putut face a se deroga la rigoarea acestui principiu fie prin tratate încheiate între națiuni, fie prin legile unui stat care consacra principiul reciprocității;

Considerând că din dispozițiunile art. 374 din procedura civilă, rezultă că principiul admis de legiuitorul român în privința efectelor unei hotărîri date în țară străină, este acela al reciprocității;

Considerând că acest articol declarând că «hotărîrile judecătorești, date în țară străină, nu se vor putea executa în România de cât în modul și limitele cum și hotărîrile judecătorești din România se execută în acea țară», este în vederat că acest mod și aceste limite nu se pot căuta nici în interpretarea doctrinară ce ar voi să se dea dispozițiunilor legii din acea țară, nici în considerațiunile de utilitate și de interes între națiuni ci nu trebuie a se examina alt-ceva de cât efectele ce acel Tribunal străin, și în specie tribunalele franceze ar recunoaște hotărîrelor date de tribunalele române;

Considerând că în Franța, afară de esecțiunile ce ar decurge din tratate, și vre un asemenea tratat nu există România, principiul admis prin o jurisprudență constantă este că tribunalele franceze fiind chemate a declara esecutorie o hotărîre dată de tribunalele străine sunt obligate, când partea condamnată o cere, să re-visuiască acea hotărîre atât din punctul de vedere al apreciațiunei faptelor, cât și al aplicațiunei regulilor de drept; că asupra acestui punct singura variațiune în jurisprudența francesă nu există decât în aceea de a se ști dacă această obligațiune tribunalele franceze o are numai în privința hotărîrilor date de tribunalele străine, contra unui frances saū și chiar în cazul când sunt date contra unui străin, această însă distincțiune nu are nici o însemnătate în specie, căci hotărîrea dată în Franța și care se pretinde a produce efecte în România este dată contra unui român, și dar după interpretațiunea cea mai restrânsă dată de tribunalele franceze, această hotărîre n'ar putea produce nici un efect în România, precum nici hotărîrea Română n'ar putea produce nici un efect în Franța;

Considerând de asemenea că este constant în jurisprudența francesă că o hotărîre dată de tribunalele străine, în materie contențioasă, pe cât timp ea n'a fost investită cu formula esecutorie de un tribunal frances, nu poate fi invocată în Franța ca titlu legal a unei cereri noi, nici poate servi în a respinge, pe baza autorității lucrului judecat, o cerere saū o esecțiune care ar tinde să pună în cesiune existența saū năexistența a faptului saū a drepturilor asupra cărora acea hotărîre s'a pronunțat;

Considerând că ast-fel fiind când Curtea de apel din București prin decisiunea atacată cu recurs, recunoaște hotărîrilor date în Franța, efectul de a putea fi invocate de plano ca autoritate a lucrului judecat în România, pe când este constant că hotărîrile române n'ar putea avea înaintea tribunalelor franceze un asemenea efect, violează în mod învederat dispozițiunile citatului art. 374 căci recunoaște hotărîrilor date în Franța, o putere ce Franța nu recunoaște hotărîrilor române;

Considerând afară de aceasta că din momentul ce este constant că tribunalele franceze sunt în drept, cu ocasiunea cererei de esecutare a hotărîrei date de tribunalele străine, să exa ineze dacă cesiunea dedusă în judecata lor, a fost bine judecată atât în privința faptelor cât și a dreptului și dar să o modifice, drept ce

în virtutea principiului reciprocității trebuie să l aibă și tribunalele române în privința hotărârilor date de tribunalele franceze, este învederat că o asemenea hotărâre nu poate avea autoritate de lucru judecat, căci este inadmisibil ca o hotărâre să poată fi privită ca având acest caracter pe cât timp instanța chemată a l recunoaște, este în drept a o reforma;

Considerând că din momentul ce este constant că tribunalele franceze nu recunoaște autoritatea lucrului judecat hotărârilor date de tribunalele române, urmează ca și argumentul tras de Curtea de apel din contractul judiciar ce a luat naștere prin acea hotărâre, nu poate fi de natură a schimba întru nimic soluțiunea cesțiunei;

Considerând afară de aceasta că acest contract nu este rezultatul liberei voinți a părților, că obligațiunile ce decurg dintr'insul le sunt impuse prin autoritatea publică de care judecătorul este investit și dar aceste obligațiuni trebuiau să espire la limitele teritoriului, precum espiră și autoritatea judecătorului;

Considerând că ast-fel fiind, când Curtea de apel din București recunoaște hotărârea tribunalelor franceze, autoritatea lucrului judecat, violează citatul articol 374;

Asupra finelui de neprimire dedus din faptul că recurentul Gr. M. Sturdza, adresându-se în privința sumelor returnate la tribunalele franceze trebuie a fi presupus că a renunțat la facultatea ce l era dată de art. 13 cod. civil de a mai face o asemenea cerere la tribunalele române;

Considerând că presupțiunea ce se trage contra românului reclamant din hotărârea dată de tribunalele franceze contra sa, este învederat un efect ce se recunoaște acelei hotărâri, că dar cum și când se poate de duce din acea hotărâre contra românului reclamant renunțarea la facultatea ce l este acordată prin art. 13 urmează să fie regulată tot după principiul reciprocității, că ar fi a se nesocoti acest principiu dacă românul reclamant în Franța și condamnat de tribunalele franceze, ar pierde dreptul, a se mai adresa cu o asemenea cerere la tribunalele române, pe când francesul reclamant în România și contra căruia s'a pronunțat tribunalele române, ar avea dreptul de a se adresa cu aceeași cerere și la tribunalele franceze;

Considerând că în Franția o jurisprudență ce se privește ca stabilită nu deduce pentru Frances din singurul fapt al reclamațiunei sale la un tribunal străin și renunțarea la dreptul ce l este acordat de art. 14 din cod. civil frances conrespunzător cu citatul art. 13 din codicele române, că aci fiind vorba de renunțarea la un drept, tribunalele franceze cer ca această renunțare să fie certă și manifestă, că o asemenea certitudine dispăre ori de câte ori reclamantul a fost nevoit din împrejurările ca se, a se adresa la tribunalele străine;

Considerând că Curtea de apel mărginindu-se a deduce această renunțare din singurul fapt al reclamațiunei adresată către tribunalele franceze, fără a avea în vedere și a examina dacă împrejurările cauzei l'a silit sau nu a se adresa la acele tribunale a nesocoti și din această privire principiul reciprocității și deci și pentru acest motiv mijlocul este întemeiat.

Asupra motivului al IV-lea de casare, atât cât a fost susținut în ședință.

În privința inzestrării Principesei Brâncoveanu, Curtea omite a se pronunța asupra presupțiunilor ce invocasem pentru a stabili pe lângă cele alte acte scrise ce le produsese Curței, o dovadă despre existența acestei liberalități în privința valorii viilor de la Cotnari, contrariu decisiunei din 13 Aprilie 1894, care ordonase

evaluarea lor Onor. Curtea, prin decisiunea sa din 11 Martie 1895 decide că valoarea acestor vii a intrat în evaluarea generală a moșiei lor Flămânzi Drăgășani ceea ce e inexat în fapt, iar în privința bonurilor rurale a moșiiilor din Basarabia, făcând o învederată eroare de fapt, Onor. Curtea declară că valoarea acestor bonuri a intrat în evaluarea generală a moșiiilor din Basarabia.

În privința inzestrării Principesei Brâncoveanu, Curtea răspunde la presupțiunile ce se invocă pentru a dovedi această inzestrare și respinge cererea ce se făcea ca nedovedită, că nerăspunderea din partea instanței judecătorești la toate presupțiunile ce se invocă înaintea sa, nu poate constitui un motiv de casare, de oare ce admiterea sau respingerea unei presupțiuni este lăsată la suverana sa apreciere;

Că în privința viilor de la Cotnari și a bonurilor rurale a moșiiilor din Basarabia, partea recurentă nu a stabilit cu nimic înaintea acelei Curți nici pretinsa inexactitate în fapt nici vr'o eroare de fapt;

Considerând că ast-fel fiind motivul este nefondat.

În privința recursului lui Dimitrie Sturdza, și Principesei Gorciacoff.

Asupra motivului I de casare:

«Curtea, respingând finea noastră de neprimire basată pe clausele pactului de familie din 14 Februarie 1888, violează principiul autorității lucrului judecat. În adevăr Curtea de apel din Galați prin decisiunea ei No. 69/92 rămasă definitivă, scindează pactul de familie în două, conform și cu conclusiunile formale ale adversarului nostru, se ocupă numai de partea din el, care declară averea doamnei Smaranda, ca fiind în adevăr proprie a ei și anulând pactul numai în această privință, declară ceea avere ca făcând parte din succesiunea lui Mihail Vodă Sturdza.

De cea altă parte a pactului, relativă la regularea între fi în ceea ce privește partajul de ascendent nu se ocupă, declarând formal prin considerentul 27 că nu e în chestie, de oare ce d. Grigorie M. Sturdza nici nu se plânge de acest partaj.

Așa fiind Curtea din București, trebuia să discute finea noastră de neprimire în motivele ei, iar nu să înălțare prin pretinsa autoritate a unui lucru, care n'a fost judecat de Curtea din Galați.

Considerând că Curtea de apel din Galați în decisiunea sa cu No. 69/92, după ce enumără o serie de împrejurări și fapte ce au precedat la încheierea pactului de familie declară în considerantele sale că, «toate acestea strâns unite constituiesc atâtea manopere viclene întrebunțate de Principesa Gorciacoff, și de Principele Dimitrie, pentru a determina pe Principele Grigorie se'nchie pactul». Și apoi termină în această privință zicând: «că dar elementele dolului fiind întrunite în specie, pactul de familie trebuie anulat și din acest punct de vedere, că în fața acestor dispozițiuni, din decisiune este inadmisibil a se pretinde, cu toate că n'au fost reproduse în deșposivul final al decisiunei, că Curtea de apel din Galați n'a anulat pactul de familie pentru dol, nici că densa nu l'a anulat de cât în parte;

Considerând că ast-fel fiind motivul este nefondat.

Asupra motivului IV de casare:

«Violarea art. 327 pr. civ. și a regulii de drept că creanțele nesigure, nelichide, condiționale nu se compută la masa succesorală.

«Omisiune esențială. Exces de putere.

«Veniturile așa zisei averi proprii a Doamnei n'au făcut obiectul nici al cererei din primul proces în reven-

dicare, nici al acestei a doua cereri dinaintea tribunalului, când cererea s'a propus pentru prima dată în apel, noi am obiectat: 1) că o creanță, un drept legitimos nu se computează în masă.

2) Că nu se poate, ca cerere nouă, produce pentru prima oară în apel,

«Asupra primei obiecțiunii Curtea omite a se pronunța; asupra celei de a doua, confundând acțiunea în reducere cu acțiunea în resciziune a partajului și adoptând regulile speciale ale acțiunii în partaj, și ce e mai grav, neștiind seamă că și acțiunea în reducere devenise prin faptul Prințului Gr. Sturza o simplă acțiune în desdaunare, Curtea prin esces de putere și violarea formală a art. 327 pr. civil ne lipsește de primul grad de jurisdicțiune, așa făcând Curtea, contrazice și declarațiunile sale asupra naturii acțiunii.

Având în vedere că instanțele judecătorești erau chemate a forma masa succesorală a averii defunctului Mihail Sturza pentru ca ast-fel să determine și să completeze legitima cuvenită lui Grigorie M. Sturza, că o cerere de a face să intre în această masă un bun sau fructele unor bunuri, când a fost omise de a fi cerute la prima instanță, nu poate fi privită ca o cerere nouă căci ea era coprinsă în cererea chiar care avea de scop formarea acestei mase succesoriale și dar motivul este nefondat.

Asupra motivului V de casare:

„Nemotivare și violarea art. 849 c. civ.

„Curtea ne obligă să aducem la masa succesorală următoarele bunuri:

• Bonurile rurale ale moșiei Movila Turcului.»

• Bonurile rurale ale moșiei Hanga

• Bonurile rurale ale moșiei Cernesci

• Bonurile rurale ale moșiei Pătârlagele, însă Bonurile rurale ale moșiei Movila Turcului nu a existat nici o dată, iar cele-lalte nu erau în ființă în momentul deschiderii succesiunii și nici s'a dovedit că s'a dispus de ele prin donațiuni între vii, procedând ast-fel, Curtea de apel contrariu art. 849 cod. civil și nici nu motivează deciziunea sa în această privință.»

Având în vedere că 'nainte Curței de apel nu s'a contestat faptul că aceste bunuri a fost luate de defuncta Smaranda Sturza;

Considerând că aceste bunuri represintă valoarea pământului cedat locuitorilor, ele fac parte din fondul chiar ce fusese dăruit și prin urmare valoarea lor trebuie să intre în calculul masei succesoriale, atuncea când ele nu mai exist în natură.

Că 'nainte Curții de apel nu s'a pretins că pentru moșia numită Movila Turcului nu s'ar fi dat bunuri rurale și o asemenea contestațiune nu se fac pentru prima oară în casațiune:

Că de asemenea este inexact în fapt ca hotărîrea Curții de apel ar fi nemotivată, căci Curtea se întemeiază pe codicelele defunctului Mihail Sturza și pe partajul făcut de densus.

Asupra motivului VI de casare:

«Denaturarea clausei din testament prin care Vodă Sturdza obliga pe Principele Grigorie, în cas de a ataca testamentul să aducă la masa succesorală 888000 și 1,124,000 lei primiți de el mai mult în timpul testatorului și rea aplicare a articolului 966 c. civil, Curtea constată că Principele Grigorie e dator după testamentul repositului Vodă Sturdza să aducă la masa succesorală acele sume, dar îl scutește de raport sub cuvânt că acea clausă ar fi garantând o dispozițiune ilicită, și deci ar fi ilicită. Dar dispozițiunile testamentare ale lui Vodă sunt

licite, căci de și împarte el declară că o parte din avere este a Doamnei, dar în partea a doua el considerând eventual toată averea ca fiind a lui o împarte și dispozițiunea de care e vorba, constituie nu o clausă penală, ci o măsură de echitate destinată a asigura egalitatea între copărtași.»

Având în vedere că Curtea de apel examinând împrejurările de fapt în care sumele prevăzute în acest mijloc de casare au fost date de defunctul Mihail Sturza fiului său Grigorie și motivând deciziunea să le considere ca intrând în previsionsile art. 739 din c. civil; că aprecierea sa în această privință este o apreciere în fapt și deci scapă de sub censura acestei curți;

Că de asemenea este o apreciațiune în fapt cesiunea de a se ști dacă clausa pusă în testamentul și codicelele lui Mihail Sturza, era făcută cu intențiune de a face pe eredele său rezervatar să nu și poată avea reserva ce legea îl îndreptățește a avea contra chiar a voinței testatorului, și ar avea de scop a garanta executarea unei dispozițiuni ilicite că prin urmare și această interpretare a instanței de fond scapă de sub censura acestei Curți și deci motivul este nefondat.

Asupra motivului VII de cassare

«Esces de putere și nemotivare: Curtea constată că Principele Grigorie a primit de la Principele Dimitrie Sturza 250,000 lei pentru egalizarea loturilor cu ocaziunea încheierii pactului de familie și cu toate acestea refuză de a imputa această sumă asupra lotului Principele Grigorie fără a și motiva deciziunea în această privință. Mai departe, Curtea admite de a calcula în lotul Principele Grigorie locul de pe Bachluș, lângă Iași, numit Ciairu Domnesc în valoare de 150,000 lei cum și sumele de 87,706 fr. primiți mai mult în numerariu la regularea moștenirii 67,184 fr. primiți mai mult la bunurile rurale și 290,000 fr. din târgul Mihaileni și Sulița, suma de 400,000 fr. beneficiu din arendă ertate Prințului Grigorie, de tatăl său, moșia Pătârlagele, vila Sorento și sumele de 352,000 fr. și 350,000 fr. zestre dăruită de Vodă fiicelor Principele Grigorie, pe când aceiași Curte compează în lotul Principele Dimitrie Sturza și a prințesei Maria Gorciacoff, sumele de 3,000,000 și 1,200,000 franci dăruită de Vodă căpiilor Principele Dimitrie Sturza și Maria Gorciacoff».

Având în vedere, că Curtea de apel motivează în fapt pentru că sumele prevăzute în acest mijloc nu le impută asupra lotului lui Grigorie M. Sturdza, și recurențele nedovedind cu nimic că instanța de fond a comis veri o eroare de fapt sau a violat veri o dispozițiune a legii în această motivare, și acest mijloc urmează a fi respins.

Asupra motivului VIII de casare

«Rea aplicare a art. 849 c. civil. Curtea socotește în masa succesorală suma de 393392 fr. cu care repositul Vodă a înzestrat Capela din Baden-Baden, dar după art. 849 din cod. civil nu se socotește în masă de cât bunurile înstrăinate și această avere a rămas familiei Sturdza, constituie o fundațiune pioasă.»

Considerând că o donațiune făcută în bani, sau în orice alte valori apreciable în bani, unui așezământ pios, sau orîi cărei alte persoane morale, constituie o donațiune, și deci conform art. 849 din cod. civil trebuie să intre în calcul pentru compunerea masei succesoriale că prin urmare motivul este nefondat.

Asupra motivului IX de casare:

«Exces de putere și violarea dreptului de apărare.

«Curtea respinge cererea de a se constata prin un inginer expert întinderea pădurilor de pe Moșiile Chris-

tești, Mirosălăvești, Cosmești, Perieni și Părul Negru, de și din constatările locale ordonate de curte, rezultă că ele a fost tăste de principele Grigorie în profitul său exclusiv, respingându-se în același timp cererea noastră de a se obliga pe Prinzepele Grigore Sturdza să raporteze suma de peste 1500000 fr. valoarea primită de el din aceste păduri;

Ayënd în vedere că Curtea de apel, după ce constată în fapt că în urma cercetărilor făcute și a martorilor ascultați nu s'a putut dovedi faptul alegat de recurenți, respinge cererea subsidiară de a se ordona noi cercetări motivându-și decisiunea sa, că aceste noi cercetări n'ar fi de cât o străgănire deșeartă și de natură a nu putea aduce nici o lumină în cauză;

Considerând că aprecierea Curței asupra dovezilor prezentate cât și aceia în privința admiterii de noi cercetări, scapă de sub cenzura Curței de casație.

Că ast-fel fiind și acest motiv este nefondat.

Pentru aceste motive, Curtea, în numele legii, în unire cu d-l procuror general respinge motivul al patrulea din cele invocate de Prințul Grigorie M. Sturdza.

Respinge de asemenea motivele întâiul al patrulea, al cincelea, al șaselea, al șaptelea, al optelea, și al noulea din cele invocate de Prințesa Maria Gorciacoff, de Prințul D. M. Sturdza, și G. A. Sturdza Miclăușeanu.

Rămîind ca decisiunile supuse recursului să aibă efect în privința tuturor capetelor de cerere privitoare la aceste motive de casare.

În act de retragerea motivului al treilea formulat de Prințul Gr. M. Sturdza.

Admite de întemeiat motivul întâiul de casare invocat de Prințul Grigore M. Sturdza, casează pentru acest motiv.

Declară divergență în privința motivelor II și V din recursul prințului Gr. M. Sturdza și în privința motivelor II și III de la cel-l'altî recurenți.

Audiența de la 24 Iunie 1996

Prințul Grigore M. Sturza cu prințesa Maria C. Gorelacoff, prințul D. M. Sturza și G. A. Sturza Miclăușanu, tutorele ad-hoc al minorului Mihaï D. Sturza.

Successiune.—După ce legiuire se regulează o moștenire. Cotitatea disponibilă.—Masa succesorală.—Cum se calculează.

Cotitate disponibilă.—Restituire.—Donațiune.—Ce este obligat a restitui donatarul.

Donațiune.—Restituire.—Legiuirea Caragea.—Ce era obligat soțul său soața donatară sub codul Caragea.

Fructe.—Ce se înțelege prin fructele porțiunii ce depășește cotitatea disponibilă.—Dacă se înțelege numai fructele imobilelor sau și intereselor de bani.

1) Moștenirea se regulează de legiuirea sub imperiul căruia decujus a încetat din viață.

2) Pentru calculul fictiv al masei successorale și al cotităților disponibile nu se ține în seamă de cât bunurile lăsate la moartea lui decujus și de bunurile de cari densusul a dispus în viață într'un mod gratuit iar nici de cum de veniturile bunurilor dăruite.

3) Donatarul nu este obligat să restituie de cât veniturile bunurilor ce depășesc cotitatea disponibilă.

4) După codul Calimach soțul său soața donatară nu erau datorî a restitui din lucrurile dăruite, de cât acelea ce vor fi fost existente,

5) Prin fructele porțiunii ce depășește cotitatea disponibilă și pe cari donatarul este dator a le restitui, se înțelege atât veniturile imobilelor cât și interesele sumelor de bani ce trebuie a se restitui.

Decisiunea No. 249/96.—Casate tot în parte, în urma unei divergențe, decisiunile Curții de Apel secția I, din București, cu No. 79/94 și 77/95,

S'a citit raporturile făcute în cauză de d-nii consilierii I. Prodan și Ch. Pherekyde;

S'a ascultat: d-nii avocați M. D. Sipsom și D. Gianni, din partea recurentului Grigorie M. Sturza, și d-nii avocați V. Lascăr și M. D. Korné, din partea recurenților Dimitrie M. Sturza, Maria C. Gorciacoff și G. A. Sturza Miclăușanu.

S'a ascultat d-l procuror general G. Filitti, în concludență.

Curtea deliberând,

Asupra motivului al II de casare din recursul făcut de Prințesa Gorciacoff, și de Prințul Dimitrie Sturza, cât și a motivelor II și V din recursul Prințului Gr. M. Sturdza.

I. «Curtea de Apel obligându-ne a raporta la masa succesorală venitul bunurilor pretinse proprii ale Prințesei Smaranda Sturdza până la 1 Decembrie 1865 violează § 1696 cod. Calimach. Acest pragraf nu ne obligă de cât la restituirea lucrurilor din opritele dăruiri așa cum sunt de față în momentul începerii judecăței pentru aceasta, iar nici decum la procente și restituire de venituri, nici textul formal al cod. Calimach nici principiile în chestie din dreptul Roman, nu admit o asemenea îndatorire».

II. «Curtea decide că succesorii repos. Prințesa Smaranda Sturdza datoresc a raporta la masa succesorală venitul bunurilor care a compus averea pretinsă odinioară proprie a Prințesei Smaranda Sturdza limitează însă această a lor obligațiune numai până la 1 Decembrie 1865 pe motiv că de la această dată s'ar fi putut naște în spiritul ei eroare de drept, transformând în buna credință reaua credință cu care a început a posedea fie care din aceste bunuri.

«De asemenea Curtea decide că veniturile rentei franceze 3 % percepute cu rea credință de la 1845, nu trebuie raportate la masa succesorală de cât de la 1 Iunie 1857, sub cuvînt că până atuncia Prințesa Smaranda Sturdza, s'ar fi servit de aceste bunuri pentru cumpărarea celor alte bunuri revendicate de Principele Gr. M. Sturdza ca proprie a reposat. Vodă Mihaï. de și prin decisiunea definitivă a Curței din Galați No. 69/92 s'a decis contrariul, și de și însăși Curtea de București prin decisiunea sa din 13 Aprilie 1894, hotărâse că veniturile tuturor bunurilor și a rentei franceze 3%, ce figurau pe numele răposatei Prințese Smaranda Sturza să fie raportate de către moștenitorii săi, la masa succesorală a lui Vodă Mihaï Sturdza de la epoca achizițiunii lor, cu modul acesta Curtea a făcut o îndoită violare a autorității lucrului judecat și a interpretat și a aplicat rău art. 486 și 487 din codul civil».

V. «Curtea contestând că Prințesa Smaranda Sturdza și succesorii ei, dețin cu titlu de legat o porțiune a succesiunii, care trece peste partea disponibilă, îi obligă

a restitui această porțiune cu procente numai de la data intentării acțiunii, sub motiv că până atunci ar fi posedat acea porțiune cu bună credință. Cu acest mod de a decide, Curtea violează art. 854 cod. civil.

Având în vedere că Principele Gr. M. Sturdza, în calitate de erede rezervatar al defunctului său părinte Mihai Sturdza a cerut a se calcula fictiv la masa succesorală nu numai bunurile ce s'au posedat de D-na Smaranda Sturdza în virtutea unor daruri oprite după codul Calimach și care au fost anulate de Curtea din Galați prin decisiunea cu No. 69/92 dar încă și veniturile acelor bunuri de la data achizițiunii lor ;

Având în vedere că Curtea de apel din București prin decisiunea supusă recursului luând de bază buna sa reava credință a donatorei Smaranda Sturdza în decursul posesiunii ei, a decis că la formarea masei succesorale, trebuie a se calcula într'un mod fictiv numai veniturile acelor bunuri dăruite ce s'au perceput înainte de promulgarea noului codice civil și cele percepute după intentarea procesului de față, iar nu și fructele percepute de donatară pe timpul intermediar coprins de la 1865, data promulgării codicelui civil și până la intentarea actualului proces ;

Că dar cestiunea adusă în cercetarea acestei Curți consistă între a se ști dacă, pentru determinarea rezervei cuvenită Principelui Gr. M. Sturdza, veniturile dăruite D-nei Smaranda Sturdza, de către soțul ei, trebuie calculate fictiv la masa succesorală a defunctului Mihail Sturdza, în ce proporțiune și de la ce epocă ;

Considerând că print'run testament recunoscut valabil de părțile în litigiu și consfințit ca atare judecătoresce, D-na Smaranda Sturdza a fost lăsată legatară pe întreaga cotitate disponibilă a soțului său repos. Vodă Mihai Sturdza ;

Considerând că Mihail Sturdza murind în 1884 sub imperiul actualului codice civil, după acest codice are a se regula moștenirea lui, a se forma fictiv masa succesorală și a se determina partea legitimă a moștenitorilor săi rezervatari ;

Considerând că prin art. 849 cod. civil legiuitorul arată cum are a se forma și din ce bunuri are a se compune masa succesorală, pentru a se determina cotitatea disponibilă și partea cuvenită moștenitorilor rezervatari, că prin acest articol nu se dispune a se calcula fictiv la masa succesorală de cât bunurile lăsate la moartea donatorului și bunurile de care donatorul a dispus în viață într'un mod gratuit iar nici cum veniturile bunurilor dăruite, că deosebit de aceasta prin art. 854 din c. civil legiuitorul nu obligă pe donatar de a restitui de cât veniturile bunurilor ce depășesc cotitatea disponibilă, că din apropierea și combinarea acestor texte de lege rezultă într'un mod învederat că legiuitorul condus de o parte de ideea că drepturile moștenitorului rezervatar nu iaș naștere de cât din momentul deschiderii succesiunii, iar împins de sentimentul de echitate ca donatarul să nu fie ruinat prin restituierea unor fructe grămădite prin zecimi de ani, a voit ca la formarea masei succesorale, să nu se adune într'un mod fictiv de cât fructele porțiunii ce întrece cotitatea disponibilă percepută din momentul deschiderii succesiunii, și această fără a ține seamă de buna

sa reava credință a donatarului pecum și de modul cum a fost făcute donațiunile în mod indirect sau deghisat ;

Considerând că faptul că donațiunile făcute de repos. Vodă Mihai Sturdza soției sale au fost declarate nule prin decisiunea din Galați nu poate avea nici o influență decisivă în cauză, căci aceste donațiuni permise sub actualul codice ce le declară numai revocabile nu au fost anulate de cât în virtutea codicelui Calimach, sub imperiul căruia au fost făcute și după dispozițiile cărui codice ele erau oprite, că dacă după această legislațiune s'a judecat validitatea donațiunilor și s'a ajuns la anularea lor apoi tot după aceeași legislațiune cată a se regula și efectele nulității ce ea pronunță și conform dispozițiunilor esprese și categorice § 1696 din codul Calimach, soțul sau soția dăruită nu sunt datorți a restitui de cât lucrurile din opritele daruri ce vor fi de față adică existente ;

Considerând că în urma celor expuse mai sus rămâne bine stabilit că D-na Smaranda Sturdza nu era datoare a restitui de cât fructele porțiunii ce depășese cotitatea disponibilă și cu începere de la deschiderea succesiunii soțului ei, că prin fructete acestei porțiuni trebuie a se înțelege atât veniturile imobilelor cât și interesele sumelor de bani ce trebuie a se restitui, căci aceste interese represintă fructele capitalului datorit, și nu există nici o rațiune juridică pentru ca într'o materie, unde legiuitorul a avut grije de a determina o epocă fixă pentru restituirea fructelor, să se facă distincție și să se aplice diferite reguli după împrejurarea întâmplătoare că porțiunea ce depășește cotitatea disponibilă, se compune dintr'un imobil sau dintr'o sumă de bani ;

Considerând că ast-fel stând lucrurile în drept și în fapt dacă se vor aplica principiile statornicite mai sus la decesiunea atacată cu recurs și la motivele invocate de recurentți, apoi motivul al II-lea al Principeului Grigorie Sturdza cată a se respinge ca neîntemeiat, pentru că prin acest motiv, recurentul tinde a stabili că donatarul trebuie a restitui veniturile a tuturor bunurilor dăruite de la data achizițiunii lor și până la lichidarea succesiunii ; că de asemenea decesiunea Curții cată a fi casată atât pentru motivul al II-lea al Princesei Maria Gorciacoff și al Principelui Dumitru Sturdza, cât și pentru motivul al V al Principelui Gr. M. Sturdza căci numai prin violarea art. 854 din c. civil și a § 1696 din codicele Calimach, Curtea de apel a condamnat pe de o parte pe D-na Smaranda Sturdza a restitui la masa succesorală veniturile a tuturor bunurilor ce'i fusese dăruite de soțul ei, cu începere de la achizițiunea acelor bunuri și până la promulgarea actualului codice civil, iar de altă parte a refuzat de a face să curgă de la deschiderea moștenirii reposatului Vodă Mihai Sturdza interesele legale pentru sumele ce D-na Smaranda Sturdza trebuia să restituie la masa succesorală ca porțiune depășind cotitatea disponibilă a defunctului ;

În ce privește motivul al III invocat de Princesa Maria Gorciacoff și Prințul Dumitru Sturdza.

A. «Eroare grosieră de fapt și greșită aplicațiune a autorității lucrului judecat din decisiunea 69/92 a Curții de apel din Gați.

NUMIRI ÎN JUSTITIE

Pe ziua de 1 Iulie a. c. s'a făcut următoarea mișcare în magistratură :

D. N. G. Tocică, judecător la trib. Tulcea președinte al aceluși tribunal; D. I. I. Caracaș, judecător de instrucție la trib. Galați, prim-procuror la Iași; D. P. N. Piriianu, judecător la trib. Brăila, judecător de instrucție la trib. Covurlui; D. P. P. Poni, fost judecător de tribunal, judecător la trib. Brăila; D. G. Dimitrescu, judecător de instrucție la trib. Teleorman; D. St. Dragomirescu, judecător-sindic la trib. Teleorman; D. Matei A. Falcoianu, idem la trib. Braila; D. Sc. Coslovan, idem la tribunalul Iași; D. Al. N. Viforanu, judecător la trib. Râmnic-Sărat; D. Apostolu, supleant la trib. Braila; D. I. N. Roșu, jud. sindic la trib. Suceava; D. I. Vineș, idem la trib. Prahova; D. D. Dimitrescu, idem la același tribunal; D. N. N. Botez, judecător la trib. Tulcea; D. Ath. L. Nițescu, procuror la trib. Bacău; D. N. Marinescu-Bircii, substitut la trib. Tulcea; D. V. V. Voinescu, idem la trib. Fălciu; D. Bogdan Cantargieff, idem la trib. Ialomița; D. Toma T. Țaciu, supleant la același tribunal; D. G. Filipescu, substitut la trib. Roman; D. Eug. Singuroff, idem la tribunalul Suceava; D. Ch. M. Manea, substitut la tribunalul R.-Sărat; D. Al. D. Procopiu, idem la trib. Vlașca; D. G. V. Liteanu, idem la trib. Tutova; D. Th. A. Ștefănescu, supleant la trib. Bacău; D. V. Elefterescu, idem la trib. Vaslui; D. E. C. Lepădatu, idem la trib. Botoșani; D. St. R. Scriban, idem la trib. Dorohoi; D. N. Cernat, idem la trib. Neamțu; D. G. G. Țiroiu, idem la trib. Putna; D. Corneliu S. Axente, substitut la trib. Muscel; D. M. I. Nacian, supleant la trib. Mușcel; D. Haralamb Stoenescu, substitut la trib. Argeș.

* * *

**Numiri de judecători de ocol pe
ziua de 1 Iulie**

Au fost numiți judecători de ocoale d-nii: Gr. Călinescu, la ocolul I din București; P. Athanasovici, la ocolul V; I. G. Stoenescu, la Zragov (Ilfov); Stelian Bonea, la Curtea de Argeș; N. I. Corivan, la Cotmeana (Argeș); C. Negoescu, la Mizil; M. Marculescu, la Găești (Dâmbovița); Paraschiv Teodorescu, la Ialomița; Lazăr Munteanu, la ocolul I, Ploești; Virgiliu V. Radovici, la

«Curtea comite o grosieră eroare de fapt când afirmă că Curtea de Galați stabilește în mod formal că Principesa Smaranda cunoștea vițiurile donațiunii adică al titlului său în momentul când i se făcea (consid. 111). Nici formal nici implicit Curtea de apel din Galați nu face o asemenea constatare.

«Dar dacă Curtea din Galați ar fi făcut o asemenea constatare ea fiind inutilă în cauză, necerută de nimeni ar constitui o simplă enunțaiune, care nici într'un cas nu se bucură de autoritatea lucrului judecat».

B. «Nemotivare, contradicțiune între faptele constatate și între concluziunile trase din ele.

«Curtea zicând în considerantul 119 «considerând în specie că apreciind modul cum au fost făcute donațiunile princesei Smaranda Sturdza persoana care i le-au făcut și pozițiunea lor socială, rezultă că dânsa a avut cuvinte temeinice pentru a crede inexistența titlului său și a avea o opiniune eronată în drept asupra lui și în considerantul 120.

«Că ast-fel fiind de bună credință etc. etc. ea nu mai putea zice în considerantul 113 fără a se contrazice și fără a da o hotărâre nemotivată că chiar dacă i s'ar fi permis ași funda buna credință pe o eroare de drept ei îi incumba sarcina probei și aceasta n'a făcuto».

«Toate faptele și considerantele invocate de Curte pentru a stabili buna credință a Doamnei cad sub imperiul codului Calimach».

E. «Greșită aplicațiune a § 3 § 426 cod. Calimach § 424 § 431, 1915, 1923 cod Calimach.

Greșită aplicațiune a teoriei dreptului Roman.

Violarea art. 318 al regulamentului Organic al Moldovei.

Curtea confundă efectele promulgării unei legi, efectele eroarei de drept, confundă dreapta stăpânire cu stăpânirea de buna credință specială pentru usucapiunea imobilelor cu buna credință ordinare suficientă pentru achizițiunea fructelor și usucapiunea mobilelor și violează § 424 și 431 din codul Calimach singurile aplicabile în specie și recunoaște întreaga teorie romană asupra materiei».

Considerand că acest motiv are de obiect rezolvarea aceleiași chestiuni ce s'au tratat prin considerantele de mai sus și nu diferă de cât din punctul de vedere juridic sub care chestiunea a fost îmbrățișată, apoi Curtea găsește inutil de a intra în cercetarea acestui motiv ca ne având interes în cauză.

Pentru aceste motive, Curtea în numele legii și în unire cu u-l procuror general.

Decide, că numai fructele bunurilor care depășesc cotitatea disponibilă să se compute la formarea fictivă masei succesoriale, din momentul deschiderii succesiunii prințului Mihai Sturdza, și prin urmare, admite în parte motivul al III-ea din recursul princesei Maria Constantinovici-Gorciacoff, și cei-Palți.

Admite motivul al V-lea invocat de principele Grigorie M. Sturdza.

Respinge motivul al II-lea al Principelui Grigorie Sturdza și.

Respinge ca fără interes motivul al III-lea invocat de Princesesa Gorciacoff și cei-Palți recurenți.

Casează și în această privință decisiunile Curții de apel din București, secția I, No. 77/95 și 79/94.

ocolul II, Ploești; Victor Solacolu, la Câmpina; M. P. Rădulescu, la Văleni (Prahova); Dim. Dumitrescu, la Alexandria (Teleorman); C. N. Dumitrescu, la Roșiori de Vede; Corneliu Negrea, la Giurgiu; C. C. Degeanu, la Neajlov (Vlașca); M. Nițescu, la ocolul IV din București; N.C. Penculescu, la Bacaï; V. D. Colini, la Bistrița (Bacău); D.C. Murguleț, la Siret, idem; I. D. Mavrodin, la Trotuși idem; Corneliu Botez, la ocolul I Botoșani; Al. A. Miculescu, la ocolul II Botoșani; Carol Sachetti, la Ștețanești (Botoșani); C. Miculescu, la Hârlău, V. D. Costinescu, la ocolul III Iași; I. Hulubei, la Copou, idem; Lazăr C. Teodorescu, la Bahlui, idem; G. Cocea, la Neamțu; M. D. Patron, la Buhuși (Neamțu); C. V. Rugină, la ocolul I Roman; Artur Gorovei, la Falticeni; Filip F. Apostol, la Pașcani (Suceava); D. Cotta, la Vaslui; I. Moțaș, la Stermic (Vaslui); Cesar Simonis, la Crasna idem; C. Călinescu, la Rachova, idem; Traian Dimitriu, la Dorohoi; G. G. Razu, la Săveni (Dorohoi); G. Mandiu-Teșianu, la Mihăileni, idem; N. Ștefănescu, la Herța, idem; C. C. Vasiliu, la Huși; C. Gorofeanu, la Răducăneni (Fălciu); D. Ap. Aricescu, la Pitești; C. I. Barbilian, la Topolog (Argeș); Al. M. Nicolău, la ocolul II Buzău; Al. Vulescu, la Pătirlage (Buzău) Dionisie Craifaleanu, la Pârscov, idem; Th. T. Manciuleseu, la Câmpu idem; I. Odobescu, la Târgoviște; Faust Pantazopolo, la Dâmbovița; D. C. Manolescu, la Titu, (Dâmbovița); St. N. Iorgulescu, la Ialomița (Dâmbovița); Filip I. Polisu, la Calărași; D. Ispasiu, la Urziceni, (Ialomița); Th. I. Ciuflea, la ocolul III București; Sever Moscuna, la ocolul IV București; Miron Mortzun, la ocolul VI București; I. Teușanu, la Oltenița (Ilfov); Oscar Chiriacescu, la Moștiștea, idem; I. Costacopol, la Sabar, idem; Paul P. Robescu, la Câmpu Lung; G. D. Niculescu, la Argeșel (Muscel); C. Bucșan, la Podgoria, idem; Titu Moscuna, la Urlați (Prahova); Al. A. Theodorescu, la Turnu-Măgurele; N. N. Papadat, la Zimnicea (Teleorman); I. E. Manolescu, la Vița (Vlașca); Gr. Gr. Livescu, la Moinești (Bacău); Em. Teodorescu, la Bucecea (Botoșani); Lascar Rosetti, la ocolul II, Iași; I. Combati, la Stavnic (Iași); G. G. Văsescu, la Piatra (Neamț); Al. Sc. Stan, la Băra (Roman); I. Dumitrescu, la Dămieniști (Roman); N. S. Vlădoianu, Broșteni (Suceava); C. Hermeziu, la Fălciu;

Sotir N. Trandaf, la Cloșani (Mehedinți); G. Stănculescu, la ocolul I Craiova; V. Valvoreanu, la ocolul II Craiova; Al. Alexandrescu, la Amara; Al. Anastasiu, la Beket (Dolj); G. Bucșenescu, la Bârca, idem; Al. Cernătescu, la Vela idem; Iosif Minof, la Târgu-Jiu; C. Vlădoianu, la Vulcanu (Gorj); G. Vlădoianu, la Novaci, idem; I. Lupescu-Drajna, la Jiu, idem; C. Vineș, la Târgul-Frumos; C. T. Georgescu, la Turnu-Severin; Marin Popescu, la Blahnița, (Mehedinți); C. Vulpescu, la Motru, idem; Th. Babeanu, la Strehăia; C. Popovicianu, la Slatina; Ovid Burcă, la Șerbănești (Olt); V. Periețeanu, la Oltul; G. Maman, la ocolul I Caracal; N. N. Steriadi, la ocolul II Caracal; D. Nicolescu, la Corabia; V. Tretinescu, la Râmnicu-Vâlcea; St. I. Slăvescu, la Horezu (Vâlcea); C. N. Dușescu, la Drăgășani; C. Georgescu-Vâlcea, la Oltețu (Vâlcea); G. S. Florian, la ocolul I Brăila; Al. Deladecima, la Constanța; D. Anagnosti, la Medjidia (Constanța); N. S. Dascălescu, la Focșani; V. Giurgea, la Odobești (Putna); Pandele Dumitrescu, la Adjud, idem; Sc. Georgescu-Furnică, la Vrancea, idem; N. G. Ștefănescu, la Calafat (Dolj); C. M. Pantelimon, la Balș (Romania); C. Bogdănescu, la ocolul II Brăila; N. Bădescu-Roșiori, la Viziru (Brăila); Sava Cristescu, la Ianca, idem; Tase Teodorescu, la S.-Nouă (Constanța); N. Scriban, la Hârșova; I. G. Ianculescu, la ocolul I Galați; Alfons Bileanu, la ocolul II Galați; G. Cariadi, la Pechea (Covurlui); C. Novianu, la Horincea idem; C. Darie-Pastia, la Zăbrăuți (Putna); I. Negreanu, la R.-Sărat; Th. Căpitănescu, la Marginea (R.-Sărat); I. D. Antoniad, la Balta-Albă; P. Gafton, la Tecuci; V. Munteanu, la Zeletin (Tecuci); N. Luca, la Tulcea; G. I. Bahrim, la Babadag; D. Neagu, la Măcin; Th. Th. Vasiliu, la Sulina; N. Petrovici, la ocolul I Bârlad; I. D. Popescu, la ocolul II Bârlad; D. Doicescu, la Semilia (Tutova); D. Nicolau, la Tutova; Traian Zlătescu, la ocolul I Brăila; Marius Velescu, la ocolul II Brăila.

BIBLIOGRAFIE

In editura ziarului Curierul Judiciar a apărut:

Noua lege a judecătoriilor de pace, comunale și de ocol, tipărită în un format portativ și pe hârtie velină.

PREȚUL 40 BANI

De vânzare la administrația ziarului **Curierul Judiciar** Cheiul Dâmboviței 91, la Tipografia **Codreanu & Săvoiu** strada Carol No. 19, la toate grefele Tribunalelor din țară și la librării.